

ZIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Nám, nám
narodil se...(?)

Nebojme
se něhy

Vyzvoňte všem
lidem...

Smysl
Vánoc

Chtěl jsi
nebe opustit

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ
FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

Pavla Oujezdská, Karla
Krejčí, Lucie Grůzová,
jáhen Zdeněk

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

230ks výtisků

obsah

- 1 Vánoční slovo
Mše svaté přes vánoční svátky
- 2 Duchovní hudba
z Římského martyrologia
- 3 Co jsme zažili - sv. Mikuláš
Nám, nám narodil se...(?)
- 4 Vánoční besídka na faře
Vyzvoňte všem lidem, že je má
Bůh rád
- 5 V našich životech se střídají...
Chtěl jsi nebe opustit
Smysl Vánoc
- 6 Nebojme se něhy
Židovské anekdoty
- 7 Vtělení a narození
Židovské anekdoty
- 8 Přečtěte si: Netušená radost
- 9 Judit 3.

Slovo redaktorů

Milí farníci,
přinášíme vám vánoční číslo. A velmi děkujeme všem (jmenovitě Klárce a Romanovi Smékalovým, Káje Krejčí, Pavle Oujezdské, panu faráři, paní Komárkové), kdo v minulém roce do časopisu přispěli! Přejeme krásnou dobu vánoční, plnou pokoje a radosti, aby všude znělo Gloria! Vaši redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

Vánoční slovo

What if God was one of us – co kdyby Bůh byl jedním z nás? Tak se ptá ve své písni Joan Osborne. A tato otázka je velice aktuální právě v těchto dnech, krátce před oslavou Narození Páně.

Liturgický kalendář nás dovedl až k Vánocům. Naše adventní čekání spěje ke svému naplnění – alespoň pro letošek. Zakratičko umlknou koledy v obchodech a rozeznějí se v kostelích. Zhasnou adventní věnce a rozzáří se stromečky. Začne vánoční doba.

Podívejme se však na kalendář. Zjistíme, že vánoční doba trvá stále. Náš letopočet se počítá od události Kristova narození – natolik byla tato událost zásadní pro dějiny světa a člověka.

Jak se zpívá v jedné písničce, svět není už, co býval dřív. Bůh se stal účastným na svém díle stvoření už nejen jako Stvořitel, ale jako součást stvořeného světa – ve stvořeném lidském těle se stvořenou lidskou duší. Svět si to pamatuje, stvořená hmota v sobě stále nese a uchovává stopu, kterou do ní nesmazatelně otisklo Vtělené Slovo.

Vánoce jsou oslavou posvěcení světa, Vánoce jsou oslavou našeho lidství. Vždyť právě skrze lidství jsme spojeni s Bohem, který nám právě takto chce dát účast na svém božství; vzpomínám na to pokaždé, když přilévám kapku vody do kalicha s vínem při slavení eucharistie. Je to téměř nepředstavitelné – a rozhodně si nedovedeme představit více fascinující zprávu než to, že se Bůh stal člověkem. Už ne „co kdyby byl...“ – Bůh je jedním z nás. Jak učí církev:

»Vždyť svým vtělením se jistým způsobem spojil s každým člověkem, on sám, Boží Syn. Lidskýma rukama pracoval, lidskou myslí přemýšlel, lidskou vůlí jednal, lidským srdcem miloval. Narozen z Panny Marie, stal se opravdu jedním z nás.« (GS 22)

JZD

Mše svaté přes vánoční svátky

- středa 24.12.2014 - Štědrý den: 15:00 (pro děti), 24:00
- čtvrtek 25.12.2014 - Hod Boží vánoční: 8:00, 9:45
- pátek 26.12. - sv. Štěpán: 8:00, 9:45
- středa 31.12.2014 - sv. Silvestr: 23:00
- čtvrtek 1.1.2015 - Matky Boží Panny Marie: 8:00, 9:45

► Zveme koledníky na tříkrálovou sbírku, která proběhne o víkendech 3.-4. 1. 2015 a 10.-11.1.2015.

► Srdečně zveme děti a rodiče, prarodiče, ..., prostě všechny na vánoční besídku v našem kostele 11.1.2015.

Duchovní hudba

z Římského martyrologia

Středa 24. 12. ve 24.00 hod. Štědrý den

Antonín Hradil: ČESKÁ VÁNOČNÍ MŠE KOLEDOVÁ op.43
(1874–1937)

Vojtěch Řihovský: VÁNOČNÍ ZPĚVY op. 21
(1871–1950)

Jan Jakub Ryba: PASTORELA
(1765–1815)

Ignác Händel: NA NEBI HVĚZDA ZÁŘIVÁ ...
(1889–1954)

Účinkují: sólisté - chrámový sbor - orchestr
Doc. MgA. Jan Král - varhany

Řídí: Zdeněk Hatina - ředitel kůru

Čtvrtek 25.12. v 9.45 hod. Slavnost Narození Páně

Václav Emanuel Horák: MISSA PASTORALIS (1809–1871)

Josef Jiří Werner: PASTORELY
(1693–1766)

Jan Michalička: PASTORELA - AJ, RADOST VELIKOU...
(1791–1887)

Čtvrtek 1.1. v 9.45 hod. Slavnost Matky Boží P.Marie - Nový rok

Václav Emanuel Horák: MISSA in B - dur
(1809–1871)

Stanislav Mach: AVE MARIA č. 11 B - dur
(1906–1975)

Josef Jiří Werner: PASTORELY
(1693–1766)

Účinkují: Marie Švédová - soprán,
Josef Jakubec - housle,

Doc. MgA. Jan Král - varhany,
chrámový sbor - orchestr

Řídí: Zdeněk Hatina - ředitel kůru

Srdečně Vás zveme na **TRADIČNÍ VÁNOČNÍ KONCERT
ZÁBRDOVICKÉHO CHRÁMOVÉHO SBORU**

V sobotu 27.12.2014 v 19 00 hod.

Můžete se těšit na:

Eduard Marhula: VARHANNÍ IMPROVIZACE
(1877–1925) ČESKÁ VÁNOČNÍ MŠE KOLEDOVÁ op. 13

Jan Jakub Ryba: ČESKÁ VÁNOČNÍ MŠE HEJ MISTŘE
(1765–1815)

Účinkují: ZÁVĚREČNÁ VARHANNÍ IMPROVIZACE
M. Švédová - soprán, J. Janků - alt,

J. Škrobánek - tenor, T. Krejčí - bas,
J. Jakubec - housle,

Doc. MgA. Jan Král - varhany,
chrámový sbor - orchestr,

Řídí: Zdeněk Hatina - ředitel kůru

Po mnoha a mnoha staletích od stvoření světa, kdy na počátku stvořil Bůh nebe a zemi a utvořil člověka ke svému obrazu, mnoho staletí poté, co po potopě dal Nejvyšší zazářit v mracích duze, znamení smlouvy a pokoje, jednadvacet století poté, co Abrahám, náš otec ve víře, odešel z Uru v chaldejské zemi, třináct století po vyjití izraelského lidu z Egypta pod Mojžíšovým vedením, tisíciletí po pomazání Davida na krále, v pětadesátém týdnu podle Danielova proroctví, v době stočtyřidevadesáté olympiády, v sedmistém dvaapadesátém roce od založení Říma, dvačtyřicátého roku vlády císaře Octaviana Augusta, když po celém světě vládl mír,

Ježíš Kristus, věčný Bůh a Syn věčného Otce, aby svým přesvatým příchodem posvětil svět, počatý z Ducha Svatého, se po devíti měsících narodil v judském Betlémě z Panny Marie a stal se člověkem.

Co jsme zažili - sv. Mikuláš

Mikuláš se narodil v přístavním městě Patara (vzpomínaném v Sk 21,1) na jižním pobřeží Malé Asie. Odhadovaná doba asi před rokem 270. Základy křesťanské výchovy přijal od rodičů, po nichž později zdědil nemalé jmění, kterého používal ke konání skutků milosrdné lásky.

Podle legendy se v rodném Mikulášově městě dostala do velké nouze jedna rodina šlechtického původu, v níž otec, který neměl na věno pro své tři dcery, chtěl prodávat jejich panenství. Mikuláš, aby je uchránil od údělu prostituce a zbavil nejhorší bídy, jim za noční tmy vhodil do okna měšec s penězi, dostačujícími jako věno pro první dívku. Totéž udělal ještě dvakrát a svými milosrdnými skutky utvrdil rodinu ve víře v Boží lásku a uchránil ji.

Po odhalení, aby se vyhnul pochvalným řečem i pro touhu po výhradní službě Bohu, se vydal na pouť do Svaté země. Životní příběh pokračuje vyprávěním o jeho plavbě na lodi plující do Egypta. Za velké bouře prý přepadla námořníky úzkost a v obavách, že nad živlem nezvítězí, prosili o modlitbu. Mikuláš se pln důvěry v Boží pomoc obrátil modlitbou k nebi a vichřice ustala a moře se uklidnilo. Nejen pro tento příběh, ale i pro dva pozdější, se Mikuláš stal patronem námořníků. Z Egypta navštívil Jerusalems a další posvátná místa. Při rozjímaní na poušti pocítil nutkání k návratu. Na zpáteční cestě se jednoho dne, kolem r. 280, v brzkých ranních hodinách zastavil v kostele města Myra, asi v místě dnešní obce Demre, poblíž pobřeží. Zde se v předchozím dni biskupové lykijští usnesli na tom, že pro město zvolí za biskupa muže, který první vstoupí ráno do chrámu. Když tam našli modlíciho se Mikuláše, vložili na něj ruce, aby z něj učinili místního biskupa.

Takovýto příběh si vyslechly také zábrdovické děti od našeho jáhna, skvěle maskovaného v kostýmu Mikuláše. V neděli 7. 12. by byl na katechezi slyšet spadnout špendlík. Dětem i dospělým se tajil dech.

Pak byly děti povzbuzeny, aby jako sv. Mikuláš dělaly dobré skutky a nečekaly odměnu. Nečekaně bohatá odměna je nezištně čekala také u vchodu!

Sv. Mikuláš pak přizval anděla a čerta a vypravili se šířit radost z Božího království také do „černého města“.

Velké díky všem!

LG

Nám, nám narodil se... (?)

Nám, nám narodil se... (?)
 Úplná tma, bez jediné hvězdy.
 Bez citů, bez myšlenek...
 Chaos...
 Poslední, opožděný, opuštěný pastýř...
 Hm, dítě...
 Obyčejné, tuctové...
 Zase jedni chudáci, to tu nemají příbuzné, že matka porodila v naší stáji?!

A všichni už odešli, zvědavci...
 Ti chudáci spí, únava jim klíží oči...
 Dítě...
 Leží a občas se lehce pohne.
 Oči zavřené. Spí.
 Po obličejí časem proběhne bezděčný úsměv novorozence.
 Dítě...
 Obyčejné. Tak maličké. Chudé, cizí...
 Hospodine, Pane, vysvobod' mě, vysvobod' nás...
 Toto že je Spasitel?!

Otočil se a odešel - do chaosu bezhvězdné noci, do samoty a chladu.
 Dítě leží, oči zavřené, spí...
 Marie, můžu si ho pochovat?
 Ta sladká živá tíha teplého tělíčka.
 Bezmocného, důvěřivě spočívajícího...
 Můžeš si ho nechat, je tvůj, narodil se kvůli tobě a pro tebe.
 Nemusíš mi ho vracet.
 Nechej si ho.
 Objímej ho, miluj ho, daruj mu svůj život, žij ho svým životem.
 Uvidíš...
 ON bude objímat a milovat tebe a žítit tě SVÝM ŽIVOTEM.
 To je spása, takový je Mesiáš, víš?!

Tak co? Co uděláš?!

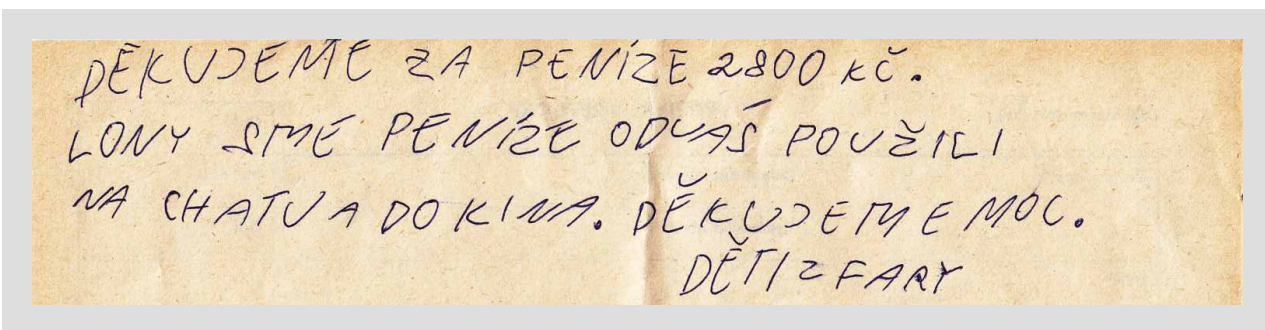
Je tvůj!!
 Vezmeš si ho, nebo ho dáš zpátky do studených a tvrdých jeslí?!

Přišel pro tebe, je tvůj.
 Je to tvoje SPÁSA!!
 „Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi.“ ...
 Tak co: přijmeš ho, nebo odmítneš?!

Můžeš si ho chovat, můžeš ho objímat... a nemusíš ho vracet.
 Nechej si ho. Vezmi si to DÍTĚ...
 PaO(moje Vánoce 2013)

Vánoční besídka na faře

Také na faře se připravují na Vánoce! Sešli se ve velmi přátelské a uvolněné náladě, aby se navzájem pobavili svým uměním. Děti ze školky, mladí z doučování, prostě všichni, pro koho je naše fara otevřená!

Vyzvoňte všem lidem, že je má Bůh rád

Zvon je hlasem, který spojuje nebe a zemi. Kostelní zvony hlásí dobrou zprávu – Bůh se chce setkávat se svým lidem.

V Ježíši je Bůh s námi každý den, v každé situaci, včera i dnes i navěky. Ježíšovo narození je radostnou zprávou pro všechny lidi. Celý svět by měl znít touto dobrou zprávou!!!

Letos v adventu se děti (a snad i my dospělí) snažily objevovat dobro kolem sebe a šířit radost, stejně jako se zvuk zvonů šíří do okolí. Každý týden jsme se pokusili udělat něco, z čeho budou mít druzí užitek, radost, potěšení. Znamením této snahy byly malé zvonečky.

Ted' ve vánočním čase si zvonečky z nástěnky vzadu v kostele můžete vzít a odnést do svých domovů, aby vám (nám) připomínaly úkol, který nekončí adventem:

Vyzvoňme všem lidem, že je má Bůh rád!!!

V našich životech se střídají světlé i stinné chvíle, světlo i tma...

„Lid, který chodí ve tmě, vidí veliké světlo“ (Iz 9,1).

Toto proroctví se nás stále dotýká, zvláště slyšíme-li je o vánoční noci. A není to jenom citová záležitost. Vyjadřuje totiž naši skutečnost: jsme putujícím lidem a kolem nás – a také v našem nitru – jsou temnoty i světlo. A v této noci, kdy temnota obestírá svět, obnovuje se událost, která nás uvádí v úžas a ohromuje: putující lidstvo spatřuje veliké světlo. Světlo, které nám umožňuje zamyslet se nad tajemstvím putování a vidění.

„Bůh je světlo a tma v něm vůbec není“ (1 Jan 1,5).

Také v našich osobních dějinách se střídají světlé i stinné chvíle, světlo i tma. Pokud máme rádi Boha a lidi kolem sebe, putujeme ve světle, ale pokud se naše srdce uzavře a převládne v nás pýcha, lež a hledání vlastních zájmů, pak se v nás a kolem nás šíří tma.

Ze slov papeže Františka 24. 12. 2013. Zpracováno podle webu Radiovaticana.cz., Redakčně upraveno.

Smysl Vánoc

Jak je mám přesvědčit, že to myslím pro jejich dobro?

Brian Cavanaugh

z knihy **Kolik váží sněhová vločka**,
vydalo: Karmelitánské nakladatelství

Kdysi za jednoho mrazivého Štědrého večera seděl zamyšleně muž u krbu, ve kterém plápolal oheň, a přemítal o významu Vánoc. "Pro Boha nemá cenu, aby se stal člověkem," uvažoval. "Proč by všemohoucí Bůh měl trávit svůj drahocenný čas s někým, jako jsme my? A i kdyby, proč by se chtěl narodit zrovna ve stáji? Ani nápad! Celá ta věc je nesmysl. Kdyby Bůh opravdu chtěl sestoupit na zem, určitě by si našel jiný způsob."

Náhle muže vyrušil z úvah divný zvuk přicházející zvenku. Přiskočil k oknu a opřel se o rám. Venku uviděl houf sněžných hus, které divoce mávaly křídly a zoufale se plácaly v hlubokém sněhu. Byly jako omámené a pomatené. Zřejmě z vyčerpání odpadly od většího hejna směřujícího do teplejších krajín.

Muži jich bylo líto, a tak se zachumlal do teplého oblečení a vyšel ven. Pokusil se zahnat roztržšené husy do teplé garáže, ale čím víc se snažil, tím víc ptáci zmatkovali. "Kdyby tak věděli, že je chci zachránit," pomyslel si muž. "Jak je mám přesvědčit, že to myslím pro jejich dobro?"

Tu ho napadlo: "Kdybych se aspoň na chvíli stal taky sněžnou husou a mohl s nimi mluvit jejich řečí, pak by mě pochopily."

V náhlém osvětlení si vzpomněl, že je Štědrý večer, a široce se usmál. Vánoční příběh se mu už nezdál nesmyslný. V duchu si představil prostě vyhlížející dítě ležící v jeslích ve stáji v Betlémě. Už rozuměl vánoční záhadě: Bůh se stal jedním z nás, aby nám naši řečí mohl sdělit, že nás miluje, že nás miluje právě teď a že mu jde o naše dobro.

CHTĚL JSI NEBE OPUSTIT

Bez příbytku, v temných nocích,
Pane,
dlouho putoval tvůj lid,
pro slovo proroků, co světem vane,
pro naši spásu chtěl jsi Nebe opustit.

V duši čisté, zralé a krásné
tajemně v těle začal jsi žít
a přikázals hvězdě zářivé, jasné
zrození Syna ohlásit.

V prosté samotě i pokojném tichu
našel jsi svůj vysněný byt,
z Marie Panny zbavené hříchu
v Betlémě měl ses narodit.

Ó, Trojjediný Bože nesmírné moci,
životem svým chci Tě velebit,
očist' srdce ve vánoční Noci,
v Duchu nech mne obnovit.

Chci pro Tebe žít a stále zmírat,
nebát se v Lásce darovat všem,
hledat Tě, když budeš se skrývat,
a přinášet naději ve Zrození Tvém.

KK

Papež František k Vánocům: Nebojme se něhy

17. 12. 2013, 13:35

Vánoce mluví o něžnosti a naději, říká papež František v rozhovoru s italským novinářem Andreou Toriellim, který včera (16. prosince 2013) vydal deník La Stampa. Během setkání, které trvalo zhruba hodinu a půl, hovořil Svatý otec o nadcházejících svátcích, utrpení nevinných dětí, dramatu hladu ve světě nebo o ekumenismu.

Vánoce jsou pro mě především setkáním s Bohem, který hledá svůj lid, a útěchou, odpovídá římský biskup na otázku, co pro něj znamenají nadcházející svátky. Vzpomíná při tom na chvíle modlitby, které v minulosti trávil po půlnoční mši svaté, s pocity útěchy a pokoje. „Bůh, který se s námi setkává, nám říká dvě věci. První je: Mějte naději. Bůh vždy otevírá dveře, nikdy je nezavírá. Je tatínkem, který nám otevírá dveře. Druhé je: Nebojte se něhy.“

Když křesťané zapomenou na naději a něhu, stávají se podle Františka chladnou církví, která se spojuje s ideologiemi a světskými postoji. „Oproti tomu Boží prostota ti říká: jdi dál, já jsem Otec, který tě objímá. Mám strach, když křesťané ztratí naději a schopnost druhého obejmout a pohlídat. Možná proto, když se dívám do budoucnosti, mluvím tak často o dětech a starých lidech, tedy o těch nejbezbrannějších.“

Svatý otec dále hovořil také o své touze cestovat do Svaté země, kde by se setkal s tím, koho nazývá „můj bratr Bartoloměj, konstantinopolský patriarcha“.

V odpovědi na otázku týkající se utrpení dětí, s nimiž se v posledních měsících často setkával, používá František přirovnání k malému synovi, který se neustále ptá rodičů „proč“, aniž by čekal odpovědi. „Spíš než

Vysvětlení hledá tento syn pohled tatínka, jenž mu dává jistotu. Tváří v tvář trpícímu dítěti mě napadá jediná modlitba: Pane, proč? On mi nic nevysvětluje. Ale cítím, že se na mě dívá. A tak mohu říci: Ty znáš odpověď, já ji neznám a ty mi ji neříkáš, ale díváš se na mě a já ti důvěřuji, Pane, důvěřuji tvému pohledu.“

Jednou ze situací, při nichž děti trpí, je hlad. František vyzývá k odmítnutí lhostejnosti a zastavení plýtvání jídlem: „Jestliže využijeme humanitárních organizací a dokážeme všichni souhlasit s tím, že nebudeme plýtvat jídlem, a pošleme je těm, kdo to potřebují, přispějeme mnoho k vyřešení tragédie hladu ve světě. Chtěl bych zopakovat, co jsem jednou řekl jedné mamince: Dejte najíst těm, kdo mají hlad! Ať z nás Pánovo narození setřese lhostejnost.“

Jednota křesťanů je pro Svatého otce prioritou. Dnes ve světě existuje „ekumenismus krve“, kdy jsou v mnoha zemích křesťané zabíjeni, aniž by se rozlišovalo, ke které církvi patří. „Jsme sjednoceni v krvi, i když ještě nedokážeme vykonat potřebné kroky k jednotě. Možná k tomu ještě nedozrál čas. Jednota je milost, o kterou musíme prosit,“ uvedl František.

Papež se v rozhovoru věnoval též ekonomice či vztahu církve a politiky. Vztah mezi politikou a církví má být podle Františka paralelní – každý má svou cestu a své úkoly – a zároveň v souladu, neboť oba prvky pomáhají společnosti. „Politika je vznešená věc,“ uvedl František a citoval přitom Pavla VI., „je to jedna z nejvyšších forem lásky. Špiníme ji, když ji využíváme pro náš byznys.“

Celý rozhovor je možné si přečíst v anglickém nebo italském jazyce.

(Zdroj: vatricaninsider.lastampa.it, www.news.va)

Autor: Ondřej Mléčka

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

Velkolepá oslava. Asi čtyřicet novic symbolicky vstupuje ve svazek manželský s Ježíšem Kristem. Příbuzní, přátelé známí. Slavnostní mše, pak hostina. Na té se však objevují tři muži: pejzy, štrajmly, kaftany. A bohatě si dopřádají...

Ke konci hostiny, kdy již panuje uvolněná atmosféra, ti nejzvědavější nevydrží:

„Omluvte nás, pánové, vy jste tu jako příbuzní, přátelé či známí nevěst Kristových?“

Tři muži přikývnou:

„Příbuzní. Příbuzní z ženichovy strany.“

Pan Švarc navštíví svého budoucího zetě, který je velmi religiózní: „Nu, chlapče, co děláš?“

„Studuji Tóru.“

„Nu, chlapče, chceš si vzít moji dceru. Jakkak to uděláš s živobytím a bydlením?“

„Žádný problém. Studuji Tóru a ta praví, že se Hospodin postará.“

„Nu, chlapče, budete mít děti. Jak je budete vzdělávat?“

„Žádný problém. Studuji Tóru a ta praví, že se Hospodin postará.“

Paní Švarcová netrpělivě čeká na reference o zeťovi. „Nu,“ říká pan Švarc, „milý chlapec. Sotva jsem se s ním potkal a on už si myslí, že jsem pánbůh.“

VTĚLENÍ A NAROZENÍ

Maria, ohnivý voze,
tys nesla oheň,
přikrytý a zahrnutý popelem tvého lidství...
Maria, to Slovo, které ti bylo darováno,
vidím v tobě...
Věčný Bůh, Maria,
klepal na bránu tvé vůle,
a kdybys byla nechtěla otevřít,
Bůh by se nebyl v tobě vtělil.

Bůh nemá rád pýchu a miluje pokoru. Tolik se mu zalíbila Mariina pokora, že byl ve své dobrotě donucen dát jí Slovo, svého jediného Syna. A tato čistá matka ho dala nám. Dobře víte, že se v ní Boží Syn vtělil, až když dala hlasitě najevo svou pokoru a svou vůli a řekla: „Jsem služebnice Pána, ať se mi stane podle tvého slova.“ Avšak jakmile promluvila, počala v sobě neposkvrněného Beránka... Tak i dokonalá duše může pokorně říci za všech okolností: Pane, jsem tvá služebnice, ať se mi stane podle tvého slova, a ne podle toho, co si přeji mé smysly... A počne v sobě Boží milost.

Nevýslovná líbezná Lásko, jak sladce ses spojila s člověkem! Nesčetnými milostmi a dobrodiními, kterými jsi zahrnula tvory, a hlavně vtělením svého Syna jsi ukázala, jak jsi neobsáhlá. Pohleďte, jak svrchovaná Velikost sestupuje až k našemu nízkému lidství! Pýcha člověka by se měla rdít, když vidí, jak se Bůh ponížil v lůně svatě Panny Marie.

Maria, lodi pokory, v tobě se uchovává a září světlo pravého poznání, s kterým ses pozvedla nad sebe samu a okouzila jsi věčného Otce! ... Božství se spojilo a sdružilo s lidstvím tak pevně, že toto spojení už nebude moci přetřhnout ani smrt, ani náš nevděk...

Od mého Syna máte víc než slova, říká věčný Otec. Dával vám příklad od prvního dne, kdy se narodil, až k poslednímu dni, kdy zemřel. Sám byl svrchované bohatství díky své božské přirozenosti, kterou byl jedno se mnou, a já, poklad všech pokladů, jsem byl jedno s ním. Ale pro vás se zasnoubil s pravou chudobou. Pro vás ji učinil svou snoubenkou. Chceš-li ho vidět v krajní chudobě, pohleď na Boha, jak se stal člověkem, hleď na Boha oděného nicotností vašeho lidství. Uvažuj o tomto láskyplném Slově, které se narodilo v chlévě, protože Maria byla na cestě. Tím vás chtělo poučit, že se musíte stále obrozovat v chlévě sebepoznání, kde naleznete

mne, zrozeného milostí ve vašich duších. Vidíš ho ležet mezi dobytčaty v takové chudobě, že ho Maria nemá ani čím přikrýt. Protože však bylo zima, zahřival ho dech zvířat a seno. On sám je oheň lásky a chtěl po celý svůj život snášet ve své lidské přirozenosti zimu.

Požehnaný Kristus nás vyzývá a poučuje, abychom mu sloužili v dobrovolné chudobě. Má-li člověk nyní bohatství, nemá je vlastnit vnitřně, to znamená touhou. Nýbrž má odložit všechno hnutí k pozemským věcem.

Služme Bohu s vroucí láskou, zbavujme své srdce vší marnosti a všech nespořádaných citů k lidem, manželovi, k dětem, k bohatství. Mějte je a milujte je jako to, co nám bylo propůjčeno, protože všechno je nám dáno jako půjčka pro naše užívání a trvá to jen tak dlouho, jak chce Bůh, který nám to dal. Nesluší se mít jako své vlastnictví něco, co nám nepatří. Ale Boží milost je naše a jako svou si ji máme udržet... Kdo se připraví o tak velký poklad, je pořádně hloupý. Máme si jí vážit, když je tak drahocenná. Bůh chce jen naše posvěcení. Chudobu a soužení nám dává, abychom odvrátili svou lásku a své touhy od světa a vkládali je pouze do Boha.

Dobrý Ježíši, věru je to pravda, že jsi náš pokoj, klid, odpočinek pro svědomí. Žádná hořkost, žádný smutek, žádná újma nemohou trápit duši, ve které přebýváš milostí... Ty jsi svrchované bohatství.

z knihy „Růženec se sv. Kateřinou Sienskou“, upravila KK

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

Bochera, chudého študenta talmudu, oslovil šadchen, dohazovač:

„Měl bych pro nich partii!“

Student na to: „Nemám zájem.“

Šadchen mluví dál: „Je velmi krásná.“

Student zvedne jedno oko od talmudu: „Opravdu?“

Šadchen hned přihazuje: „Je velmi bohatá.“

Student zdvihá druhé oko.

Šadchen pokračuje: „A je z velmi staré, dobré a slavné rodiny.“

Mladíkovi se něco nezdá: „To zní krásně. Ale proč by si chtěla vzít v takovém případě ausgerechnet mě? Není trochu mešuge?“

Šadchen na to bezbarvě: „No, nikdo není dokonalý.“

PŘEČTĚTE SI:

Bratr Roger z Taizé - NETUŠENÁ RADOST

V roce 1940 přichází do okupované Francie do vesničky Taizé v Burgundsku mladý pětadvacetiletý Švýcar. Veden touhou po jednotě křesťanů zde založil řeholní komunitu, která dnes čítá na sto bratří z třiceti zemí - evangelíků, katolíků i pravoslavných. Po celý rok přijímají tisíce mladých z celého světa, kteří do Taizé přicházejí hledat nebo chválit a velebit Boha. V knize Netušená radost se bratr Roger vrací k několika událostem svého života. Vzpomíná na své dětství, na založení komunity, na své cesty za chudými na různá místa zeměkoule, na své setkání s Matkou Terezou, s papeži Janem XXIII, Pavlem XVI a Janem Pavlem II, vypráví o svých kontaktech s křesťany z východní Evropy před pádem železné opony (zmiňuje se také o Čechách a Slovácích). V jeho vzpomínkách a úvahách

nenajdeme velká slova ani zbožné rady. Hlavním poselstvím, které nám bratr Roger předává, je ujištění, že Bůh chce, abychom byli šťastni. A štěstí spočívá v prostém životě, který nebudeme žít sobecky jenom sami pro sebe, ale otevřeme jej druhým a Bohu, zdroji veškeré radosti. Ve Francii vyšla kniha jen několik týdnů před smrtí bratra Rogera (zemřel v srpnu 2005).

vydalo Karmelitánské nakladatelství

TOUHA PO BOHU

Ponoříme-li se hluboko do historie, vidíme velké množství věřících, kteří věděli, že v modlitbě přináší Bůh do lidského nitra světlo. Už v době před Kristem vyjádřil jeden z věřících své očekávání slovy: „Svou duší po tobě toužím v noci, ale i v duchu tě hledám svým srdcem...“

Tři sta let po Kristu napsal svatý Augustin: „Touha, jež volá po Bohu, už je modlitbou. Chceš-li se bez ustání modlit, nikdy nepřestávej toužit...“ Touha po spojení s Bohem je v lidském srdci odedávna. Tajemství tohoto spojení se nachází v nejskrytějších hlubinách lidské bytosti. Proto můžeme Kristu říci: „Ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života.“

PROBOUZET K TAJEMSTVÍ DŮVĚRY

Kdo dokáže probudit dítě, probudit mladého člověka k tajemství důvěry v Boha? V průběhu života se může znovu objevit poznání, které jsme tušili už v útlém dětství. Jestliže se takové probuzení k víře děje doma, dostává dítě nenahraditelný dar. Dnes žijeme v sekularizované společnosti, a tak je dobré, jsou-li v bytě symboly, které nám umožňují uvědomit si, že je zde někdo neviditelně přítomen. Lze si upravit místo k modlitbě, třeba i malé, se svíčkou, s ikonou... Šťastný je ten, koho jeho nejbližší v dětství přivedli ke společenství s Bohem. Máme-li dítěti zprostředkovat takovou důvěru, nepotřebujeme k tomu mnoho slov. Stačí mu večer položit ruku na čelo a říci: „Bůh je láska“ nebo „Pokoj Kristův“... Je tolik starých lidí, kteří si myslí, že nic nedokázali, a musí trávit konec svého života v osamění. Přitom jsou někteří z nich velmi nesobečtí a právě takové lidi nové generace tolik potřebují. Umějí naslouchat a tím mohou pomoci druhým od tíhy neklidu. Jsou to duchovní matky a otcové podle evangelia. A je jich víc, než si myslíme. Když jsem v roce 1940 přišel do Taizé, oslovilo mě přijetí, kterého se mi dostalo od několika starých žen z vesnice. Jedna se jmenovala Marie Auboeufová. Tato matka několika dětí měla hlubokou víru. Vyprávěla mi, že v době, kdy byly její děti ještě malé, dlouho před mým příchodem do

Taizé, měla velké bolesti v kyčli, způsobené progresivním ochrnutím. Neměli v domě zavedenou elektřinu, ale jednou v noci se místnost, ve které spala, naplnila světlem. Když potom vstala, její obtíže se zmírnily.

V době, kdy jsem Marii Auboefovou poznal, zuřila válka a já jsem byl sám. Odkud čerpala svou intuici, která jí umožnila pochopit mou vnitřní touhu i životní povolání, k němuž jsem se připravoval? Tato stará žena byla obrazem překvapivě duševní vyrovnanosti.

Ježíši, jsi naše naděje.

Učiň, abychom byli pokorní podle evangelia.

Tolik bychom chtěli pochopit, že to nejlepší v nás se buduje prostřednictvím zcela prosté důvěry...

A může k ní dospět i malé dítě.

BŮH NEMŮŽE NEŽ MILOVAT

Dnešek nás s nebyvalou naléhavostí volá k tomu, abychom otevřeli cesty důvěry pronikající až do samotných nocí lidstva. Vnímáme toto volání? Jsou lidé, kteří vlastním sebedarováním dokazují, že lidská bytost není vydána beznaději. Jejich vytrvalost nám dává hledět do budoucnosti s hlubokou důvěrou. A díky nim můžeme zahlédnout po celém světě i v těch nejtěživějších situacích znamení nepopíratelné naděje. Slyší nesmírné útrapy nevinných. Nepřehlížejí rostoucí chudobu ve světě a utrpení velkého počtu dětí. Vědí, že neštěstí a nespravedlnost bídy nepochází od Boha. Bůh nemůže než milovat. Na každého lidského tvora se dívá s nekonečnou láskou a soucítěním. Pochopíme-li, že Bůh miluje i toho nejopuštěnějšího člověka, naše srdce se otevře druhým, budeme vnímavější k důstojnosti každé osoby a položíme si otázku: Jak se mohu zapojit do práce na tom, aby se začala připravovat jiná budoucnost? Naše důvěra v Boha je rozpoznatelná, projevuje-li se prostým sebedarováním pro druhé. Teprve žitá víra se stává věrohodnou a může být předávána dál. „MILUJ A ŘÍKEJ TO SVÝM ŽIVOTEM,“ tato slova napsal tři sta let po Kristu svatý Augustin.

Úryvky z knihy Netušená radost připravila a uspořádala KK

JUDIT 3.

VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLE
OBRÁZKY A TEXT K.S.

HOLOFERNUS NECHAL ACHIÓNA PŘEDHODIT IZRAELCŮM. TI HO ZAJALI, ALE POTÉ CO SE DOZVĚĎELI, PROČ BYL VYDÁN, CHVÁLILI HO ZA JEHO SLOVA O HOSPODINU... NAZÍTRÍ ROZKÁZAL HOLOFERNÉS CELÉMU SVĚMU VOJSKU, ABY VTRHLI DO BOJE PROTI BETŮLII, ZMOCNILI SE STEZEK DO HOR A ZAHÁJILI PROTI IZRAELCŮM VÁLKU!

